గులాబిముల్లు

జి. హనుమంతరావు

కిటికీదగ్గిర నిలబడి దూరంగా కొండ మీద బండలకేసి చూస్తోంది ఉష. మర్నాడు ఆమెని చూడ్డానికి వస్తాడు రావు.

సాయంకాలం అయిదు గంటలు. నీరెండలు పన్నని తుంపర. వీధిలో మేడలు, ఇళ్ళు, మనుషులు అంతా అందంగా కనబడుతోంది.

రావు గురించి ఉష చాలా వింది.

ఉష అన్నయ్య రామానికతను యూనివర్శిటీలో రెండేళ్ళు సీనియర్ కాబట్టి అతనికితను తెలియక పోయినా అతను ఇతనికి బాగా తెలుసు. పైగా యూనివర్శిటీ హీరోల్లో రావు ఒకడు. ఎలాంటి విషయం పైనైనా ధీమాగా పది పదిహేను నిమి షాలు మాట్లాడగల సత్తా ఉన్నవాడు గాబట్టి పంచవర్ష ప్రణాళిక లోటుపాట్లని గురించినా, భారత సంస్కృతి పైన పాశ్చాత్య ప్రభావం గురించినా అతన్నే మాట్లాడమనేవారు. మాట్లాడ్డ మొక్కటే కాదు; ఇంగ్లీషు, తెలుగు రెండిట్లో సమానంగా వ్రాయ గలడు. యూనివర్శిటీ మాగ జీన్ ఎడిటర్‌కి అతనంటె మంచి అభిప్రాయం ఉండేది. మాగజైన్ నిండా అతని కథలు, గేయాలు, వ్యాసాలు, ఇంగ్లీషులో, తెలుగులో మొత్తం నాలు గయిదు దాకా అచ్చయేవి. బయట ఇతర పత్రి కల్లో కూడా రాస్తాడంటారు. అవన్నీ అలా ఉంచి ఎవరేం అడిగినా, మాట్లాడినా మర్యాదగా నవ్వుతూ మాట్లాడతాడని పేరు. అందులో అతని పైచదువు, పలుకుబడి వగైరా అంతరాలు పాటించడు కాబట్టి అంతా అతనికి గౌరవమిచ్చేవారు.

ఉష నవ్వుకుంది. రామం భట్రాజులా అతన్ని తెగ పొగుడుతాడు ఆ సందర్భం వచ్చినప్పుడల్లా. అతనంటే ఇతనికి చాలా మంచి అభిప్రాయమన్న సంగతి తెలుస్తూనే ఉంది. ఆ పరిస్థితిలో కొంత కొలం కొట్టేసినా, కొంత వరకు అతనిలో పైన చెప్పినవి కొద్దిగా మిగులుంటాలి.

ఉష కిటికీ కమ్మీ మీద చేతులాన్చి అతని స్వరూపాన్ని వూహించుకుంటోంది. అతని గురించి విన్నవన్నీ నిజమయితే మామూలు అందరి కన్నా ఒక మెట్టు పైనుండాలి అతను. ఉష దృష్టిలో మనుషులంతా ఒకటే. ఒకడిలో ఒక గొప్పతనం ఉంటే దానికి విరుగుడు ఏదో చెడు తప్పని సరిగా అంటి పెట్టుకునుంటుంది. అంతా పంచే అయితే వీళ్ళంతా 1964 మార్కు పాంటు, షర్టు తొడు క్కున్న రాముడో, బుద్ధుడో అవుతారు!

ఏమయినా, అతను వక్త, రచయిత కావడంతో అసంభవం ఏం లేదు. అయితే అతని పూర్తి వ్యక్తి త్వాన్ని గుర్తులో పెట్టుకుని ఆలోచించి నప్పుడు ఈ గుణాల విలువ, మిగతా వాటిలో తూకం వేసి చూస్తే ఎంత అన్నది ప్రశ్న.

ఏమిటో వెర్రిమొర్రి ప్రశ్నలూ అంత కన్నా వెర్రి సమాధానాలు మెదడ్ని పాడు చేస్తూంటాయి. అలా యెదురుగా రాతి బండల కేసి బడిలేగా చూస్తూంటే.

* * *

ఆ రాత్రి డాబా మీద వెన్నెట్లో మంచం మీద వెల్లకిలా పడుకొని నక్షత్రాలు లెక్క పెడ్తోంది ఉష. సాయంకాలం కురిసిన జల్లు తాలూకు చల్ల గాలి ఒంటికి గిలిగింతలు పెడ్తోంది. పక్కింటి రేడియో తియ్యని గొంతుతో కమ్మని పాటని విని పిస్తోంటే అదోక రంగుల కలలాగుంది.

రెండు రోజుల క్రితం ఉమ వాళ్ళింటికి వెళ్ళింది ఉష. ఉమ అక్కయ్యకి అతను అయిదేళ్ళు క్లాస్ మేట్. ఆ తర్వాత కూడా అతను యూనివర్శిటీలో చదివిన నాలుగేళ్ళూ ఆమె కూడా పూర్వోన్నే మరో చోట చదువుతూండేది కాబట్టి బాగా తెలుసు.

ఉషని రావుకియ్యబోతున్నారని పూర్ణిమకి చెప్పినప్పుడు ఆమె అభినందించింది. ఆ తర్వాత అతని గురించి అడక్కుండానే చెప్పుకు పోయింది. పూర్ణిమది మరో కోణం.

రావు చాలా చిత్రమైన మనిషి. అతన్ని చిన్నప్ప ట్నుంచీ ఎంతో బాగా ఎరిగున్న వాళ్ళకి కూడా అతనర్థ మవడు. ఎప్పుడేం మాట్లాడ్తాడో ఏం చేస్తాడో అతని ప్రాణస్నేహితులకి కూడా తెలియదు. అసలతని కైనా తెలుసా అన్నది అనుమానం.

ఒక రకంగా చూస్తే అతను ఇద్దరు భిన్న ప్రకృతులున్న మనుష్యుల కలయిక అనిపిస్తుంది. ఒకరు, నలుగురితోనూ చాలా స్వేచ్ఛగా మాట్లాడ తాడు. నవ్వుతాడు. స్కూల్లో, కాలేజీలో బాగా అల్లరి చేసేవాడు. అతని కెప్పుడూ నవ్వడం, నవ్వించడం అలవాటు. ఒకోసారి స్వంత వినోదం కోసం ఎదటి వాళ్ళ ఇబ్బందుల్ని కూడా గమనించని కొంటె స్వభావం అతనిది. ఒక రకమైన తెగింపు, నిర్లక్ష్యం, అతనంటే మిగతా వాళ్ళకి కొంత భయం పుట్టిస్తాయి కూడా.

ఇక రెండో మనిషి. ఎవరితోనూ మాట్లాడడు. మాట్లాడినా త్రుంచేసి అక్షణానిక్కావల్సిందేదో అంత వరకే మాట్లాడతాడు. ఎదటి మనిషి యెంత తంటాలు పడ్డా అతని చుట్టూ గీసుకున్న పరిధి దాటి బయటికి రాడు. ఆలోపలికి యెవర్నీ రానివ్వడు. ఆఖరికి అతని అతి సన్నిహితులయిన ఆత్మీయులకి కూడా ఆ లోపలి గూటిలోకి జొరడానికి వీలు దొరకదు. అందులో అతనికి అతనే అన్నీ. నిజానికి అతనెంత ఒంటరివాడో, అతని కసలు ఆత్మీయులంటూ ఉండడం సంభవమా అనిపిస్తుంది. ఒక్కొసమయంలో పరిస్థితుల్ని బట్టి ఒకరితో అతను అతి సన్నిహితంగా తిరిగి తన ఆలోచనలు, అభిప్రాయాలు పూర్తిగా వెలిబుచ్చి ఉండవచ్చు. కాని ఆ తర్వాత ఏం చేసిందీ, ఎలా ఉన్నదీ, ఏం తెలియదు. మిగతా వాళ్ళందరిలాగే అతనూ కేవలం మామూలు పరిచయ స్థుడుగా తేలి పోతాడు. ఒక్కొసారి అతని ముభావం, నిరసన, తృణీకారమేమో అనిపించి కొందరికి కోపం కలిగిన సందర్భాలు కూడా లేక పోలేదు.

తమాషా యెక్కడంటే అతనిలోని ఈ యిద్దరూ ఉన్నట్టుండి స్థలాలు మార్చుకోడం. ఎప్పుడే ధోరణి వస్తుందో చెప్పటం కష్టం. బాగా మాట్లాడుతున్నవాడే ఉన్నట్టుండి బిగిసి పోడం అతన్ని బాగా తెలిసిన వాళ్ళందరికీ అనుభవం.

అతనిలోపల యెక్కడో చిన్న గూడు. ఆ గూటి లోంచి అతను బయటికి వచ్చినప్పుడు ఈ లోకంలో యెవర్నీ లెక్కచెయ్యనంత ధీమాగా మాట్లాడ తాడు, నడుచుకుంటాడు. ఏదయినా అతనను కున్నా దానికి కొద్దిగా భిన్నం జరిగితే, [illegible] పారిపోవడం, తలుపులు బిగియడం, ఇంక యెవ రికీ తెలియనంత కాలం ఆ లోపల్లోపలే బ్రూడ్ అవడం మామూలు.

అతనసలు యెన్నటికీ యెవరికీ అర్థం కాడు. వాళ్ళు అపార్థం చేసుకుంటున్నారని అతనికి తెల్సు దేమో కూడ. తట్టివా లెక్కచేసే రకం కాదు. తనకి తానే స్నేహితుడు. అంత ఒంటరిగా యెలా ఉండగలడా అని తల్చుకుంటే బాధగా ఉంటుంది.

పూర్ణిమ మనస్తత్వ శాస్త్రం కొంత చదువు కుంది కాబట్టి అతని సున్నితాల్ని నిశితంగా చర్చించి విడబర్చింది. అయితే అవన్నీ ఉషకి కొంతవరకు పూర్ణిమ చమత్కారంగా మాత్రం అర్థమయ్యాయి. ఏదో కథలో చదివింది రెండు పరస్పర వ్యతిరేక స్వభావాలున్న వ్యక్తులు ఒకే మనిషిలో ఇమడ్డం. కాని కల్పనగా అది మెచ్చుకో గలిగినా వాస్తవంలో అలాంటివి నమ్మడం కష్టం. మామూలుగా మనకి తారసిల్లే రామారావు, సుబ్బారావు, వెంక ట్రావు వీళ్ళంతా రెండే స్పష్టమయిన రకాలు. ఒకటి, వెకిలిగా గోలచేసే రకం. రెండు, మత్తుగా మూగగా ఎక్కడో మరోలోకంలో ఉండే రకం. ఈ రెంటి మధ్యరకాలు ఉండ వచ్చుగాని పూర్ణిమ చెప్పినట్టు జరగడం వింతగా అనిపిస్తుంది.

ఉష ఆలోచనలు గొలుసుకట్టుకుని సాగు తున్నాయి. అతను నిజంగా అలాంటివాడా? ఏ మనిషి స్వభావమయినా గీతలు గీసి అరలు కింద విభజించి అంచనా కట్టడం అలా చేసే వాళ్ళ నేర్పుకి చిహ్నం కావచ్చుగాని వాస్తవానికి దూరం ఆమె దృష్టిలో. మొత్తానికి పూర్ణిమకి అతనంటే చాలా మంచి అభిప్రాయం ఉంది. అది దాచిపెట్టి నిష్పక్షపాతంగా కనబడాలని ఏదో మాటల గారడీ చేసింది కాని అతని యెడ ఆమె గౌరవం, అభిమానం దాగలేదు. అందుచేత ఆమె కూడా రంగుటద్దా ల్లోంచే రావుని అంచనా కట్తోందని చెప్పాలి!

ఉష తను విన్న రకరకాల విశేషాల్ని బట్టి చిత్రించుకున్న బొమ్మల్ని దగ్గిరకి చేర్చి రావు పరిపూర్ణ వ్యక్తిత్వాన్ని వూహిస్తోంది. వూహించిన కొద్దీ ఆమెలో అశలాంటి తృప్తి రగిలింది

* * *

మర్నాడుదయం.

గదిలో కూర్చొని "నారాయణరావు" పేజీలు తిరగేస్తోంది. పదేళ్ళ వయస్సులో పుస్తకాలు చదవడం అలవాటయిన కొత్తలో 'నారాయణ రావు' అద్భుతమయిన నవల అనిపించింది. అలాంటి పుస్తకం ఈ ప్రపంచంలో ఉంటుందాని అనుమాన మేసింది. అదే పుస్తకం ఇప్పుడు పేజీ చదవడానికి వారం పడ్తుంది.

క్రితం మధ్యాహ్నం బాబాయి రావుని గురించి చెబ్తుంటే తలుపుచాటున ఏదో సవరిస్తూ నిల బడి వింది ఉష. రావు పని చేసే చోట అతన్ని ఇంటి దగ్గిర కలుసుకుని మాట్లాడాడు బాబాయి.

అదొక చిన్న బంగళా. చుట్టూ విశాల మయిన యార్డు. యార్డు బయట కాంపౌండ్ వాల్, అందంగా కట్టిన స్థంభాలు, గేటు. లోపల గోడ నానుకుని చుట్టూ ఎర్రమెట్ట తామర పూల గుత్తులు, మరో గోడకట్టాయి. లోపల కీన్యా గ్రాస్‌లాన్సు, లాన్సు చుట్టూ లైన్ క్రోటన్సు

మధ్య దారిలా వేసిన సిమెంటు పేవ్‌మెంటుకి రెండు వైపులా రెండు లాన్లలోనూ మధ్యగా రెండు సైప్రస్ చెట్లు. ముందు వరండా చుట్టూ దారికి రెండు వైపులా కుండీల్లో క్రోటన్సు. నిరాడంబరంగా, అందంగా ఉంది యార్డు, ముందు గుమ్మం మీద మనిషిడే గీసిన "చిరయాత్రికుడు" వర్ణ చిత్రం చక్కటి ఫ్రేంతో వేళ్లాడుతోంది. కిటికీలకి, గుమ్మానికి నీలిరంగు తెరలు అందాన్ని రెట్టింపు చేస్తున్నాయి.

డ్రాయింగు రూం కాకుండా మూడు గదులు, బాత్, టాయిలెట్ వగైరా, వెనక యార్డులో మల్లె పందిరి, నైట్‌క్వీన్, గులాబీలు, డ్రాయింగు రూం గోడలు, సీలింగు, ఆకాశం రంగు డిస్టెంపర్ కొట్టి ఉన్నాయి. గది నిండా బాగా ఫ్రెంచి పాలిష్ రుద్దిన రోజ్ ఉడ్ ఫర్నిచర్, ప్లాస్టిక్ కవర్లు, పూల వాజ్‌లు. మూడు గోడల్నీ యెత్తుగా భాక్రా, చంబల్ ప్రాజెక్టుల వర్ణ చిత్రాలు తగిలించి ఉన్నాయి. మరో గోడని అజంతా ఫ్రెస్కోల తాలూకు పన్నెండు పేజీల కాలెండరు. రాక్ నిండా అయిదారు వందల పుస్తకాలు తెలుగు, ఇంగ్లీషు సాహిత్యాల ప్రతినిధులనతగినవి.

బాబాయి వెళ్లేప్పటికి రాత్రి యెనిమిది కావస్తోంది. బయట లాన్లో రెండు పేంకుర్చీలు, టీపాయ్ వేసి ఉన్నాయి. ట్యూబ్‌లైటు కాంతుల్లో డ్రాయింగ్ రూం నీలిగోడలు మరీ కాంతి వంతంగా కనిపిస్తున్నాయి. లివింగ్ రూంలో, జీరో కాండిల్ బల్బు కాంతిలో రేడియో సన్నగా తగ్గించి వింటున్నాడతను. ఆ ఇంట్లో అతను ఒక్కడే. నౌకరు ప్రొద్దున్నే వచ్చి రాత్రి ఎనిమిదింటి దాకా ఉండి కావాల్సిన పన్నీ అమర్చి పోతూంటాడు.

ఆ ఇల్లొక స్వప్న సీమ, దానికి రాజు అతను! నిజం చెప్పాలంటే బాబాయికి అసూయ పుట్టిందట!

ఉష జడని మెలిపెడ్తూ తమాషాగా నవ్వుకుంది.

అసలు గొడవ, బాబాయి ఒక ఆర్టిస్టు. ఆయనకి దేన్ని చూసినా కళాదృష్టి తప్పించి మరోదృష్టి ఉండదు. మామూలు పరిసరాలే మరోలా కనబడతాయి. ముఖ్యంగా మనం మంచి అభిప్రాయంతో వెళ్ళినప్పుడు మనకళ్ళకి రంగుటద్దాలు తగిలించినట్టవుతుంది. ఆ తర్వాత ఏం చూసినా అన్నీ మన ఆలోచనల ఫ్రేంలోకి ఇమిడి పోతాయి.

కొంత అతిశయోక్తి ఉన్నా మొత్తానికి అబ్బాయి రసికుడు అన్న మాట! పక్క మీద మల్లెపూలు జల్లుకోడం, బట్టల్నీ, వంటినీ సెంట్లు పూసుకోడం కూడా ఉందేమో! ఉష నవ్వుకుంటూ మనసులో ఒక రూపాన్ని చిత్రించుకుంది.

వెన్నెల. కొండ మీద విశాలమైన పరిసరాల్లో చిన్న అందమైన ఇల్లు. పడక గదిలో జీరోవాల్టు బల్బు తప్పించి ఇల్లంతా చీకటి. నైట్‌క్వీన్ మల్లె వాసనలు కలిసి పోయి ఒకటి తర్వాత ఒకటి చల్ల గాలి కెరటాలమీద తేలివస్తూంటాయి. రేడియోలో తలత్‌మహమూద్ ఒకటే తీయగా సన్నగా వినిపిస్తూంది. లాన్లో పేం కుర్చీలో సాగిలబడి అతను ఒక్కడూ, సిల్కు లాల్చీ, పైజామా గాలి అలలకి కదులుతూంటాయి. నిశ్శబ్దం.

ఎలా ఉంది ఆ దృశ్యం?

సినిమాపెట్లాగుంది! కాని అతని గురించి విన్నదంతా నిజమైతే అలాగే ఉండాలి మరి! పెద్ద చదువు, మంచి ఉద్యోగం, ఉన్నదనుభవించడానికి తగిన లక్షణాలు, నేర్పు ఉన్నప్పుడు జీవితం కలగా మారిపోవడంలో ఆశ్చర్యం లేదు.

* * *

ఆ సాయంకాలం అతను వస్తాడు. అతనికి మామూలు రకం పెళ్లి చూపుల్లో నమ్మకం లేదుట. పది మంది చుట్టూ కూర్చుని వింతగా చూస్తోంటే అతను గాని ఆమె గాని మామూలుగా ఉండలేరు గాబట్టి అతను, ఆమె ఇద్దరే కొద్దిసేపు దూరంగా ఉండాలన్నాడు. ఉష మొదట్లో కొంచెం ఇబ్బంది పడ్డా చివరికి వప్పుకుంది.

అతని వ్యక్తిత్వంతో పోల్చి చూసుకున్నప్పుడు తను హీనంగా అనిపిస్తే భయపడాలి గాని, తనలో ఏ లోపం లేనప్పుడు, ఇలాంటి 'చూపులు' చాలా భరించవచ్చు. చిన్నప్పట్నుంచి ఆమెకి అందాలరాణి అని పేరు. పెద్దయాక చుట్టాలన్న వాళ్లంతా ఆమెకి తగిన వాడెవడై ఉంటాడని వూహాగానాలు చేసి, వూరుకోక వెతకడం ప్రారంభించటం ఒక విధంగా ఆమె ఖ్యాతికి బుజువు. మామూలు కన్నా యెక్కువే చదివింది. కాలేజిలో కొందరు రసపిపాస యెక్కువవున్న అబ్బాయిలు ఆమె పేరుతో నాయికల్ని సృష్టించి కథలు, పాటలు రాసి పేరు తెచ్చుకున్నారు గూడా. వేదిక లెక్కి ఉపన్యాసాలియ్యడం రాక పోయినా శ్రావ్యంగా పాడగలదు. ఆధునిక సినిమా వలపు పాటల్నించి పాతకాలం కృతులు, కీర్తనలు దాకా చాలా వచ్చు. వీటన్నిటినీ మించి ముఖ్యమైనది, అతన్ని పందరూపాయల నోట్లతో తూచి కొనగల డబ్బుంది నాన్నకి. ఆమె ఒక్కతే కూతురు.

సాయంకాలం వరకు ఉష వూహాగానాలు చేస్తూనే ఉంది. అతనెలా తయారయి వస్తాడు, ఏం మాట్లాడతాడు. ఏం సమాధానాలు ఎలా చెప్పాలి, సింపిల్‌గా కనబడితే మంచిదా, కాస్త యెక్కువగా ముస్తాబవడమా, అతనికేది ఇష్టం, ఏ పాట పాడాలి— ఇవన్నీ నరయిన సమాధానాలు దొరకని ప్రశ్నలు. ఎంత ఆలోచించినా తెగింపు ఉండదు. చివరి క్షణం వరకు ఆమెలో ఆమెకే ఖచ్చితమైన అంగీకారం కుదర లేదు.

తన అందాన్ని చూడగానే అతను ముగ్ధుడవుతాడు. ఆ తర్వాత తన పాట అతన్ని ఈ లోకానికి చాలా దూరం తీసుకు వెళ్తుంది. లోకంలో తన లాంటి, తనతో సాటయిన వాళ్లు ఇంకా చాలా మంది ఉన్నారని అతనికి తెలిసిరావాలి! ఉష ఏమేమిటో వూహించుకుంటోంది. అతని ముందు తను తక్కువగా అనిపించుకోకుండా ఉండాలంటే తన ఔన్నత్యాన్ని తను బుజువు చేసుకోవాలి.

కారు అతనికోసం హోటలుకి వెళ్లింది. మేడ మీద కిటికీ తలుపులు ఓరగా మూసి నిలబడ్డారు, ఉషా, ఉమా. ప్రతిక్షణం ఆత్రుతని యెక్కువ చేస్తూంది.

కారు ఆగింది. ముందు రామం దిగాడు, ఆ తర్వాత అతను.

రావు ఆరడుగులు పొడుగు లేడు. చామనచాయ, తెల్ల పాంటు, తెల్లషర్టు, ఎర్ర నిలాన్ టై, ఎర్రబాటు— చాలా సాదాగా కనిపించాడు.

రావు లోపలికి వచ్చిన అయిదు నిమిషాలకి ఉషని కిందికి పిల్చారు. హాల్లో అతని కెదురుగా కూర్చొని అందరితో బాటు టీ వగైరా కానిచ్చింది,

పావు గంట గడిచాక అతను టైం చూశాడు. అది గుర్తయినట్లు అంతా లేచారు. అతను, రామం ముందు వెళ్లారు. వెనక అమ్మ ఏవో రహస్యంగా సలహాలు ఇస్తూంటే, ఉమ కొంటెగా నవ్వుతుంటే ఉష వెళ్లి కార్లో ముందు కూర్చుంది. అతనే డ్రైవ్ చేశాడు. కార్లో ఇంకెవరూ లేరు.

కారు కదిలింది.

ఉష నిర్లిప్తంగా అద్దంలోంచి బయటకి రోడ్డు మీదికి చూస్తోంది, బయటి వేవీ మెదడు కెక్కడం లేదు. అతనడగబోయే ప్రశ్నలన్నిటిని వూహించి, సమాధానాలు సిద్ధంగా ఉంచుకుంది. అటు నుంచి అవి రావడం తరువాయి, తిరిగి సమాధాన మివ్వడం క్షణాల మీద జరిగి పోతుంది. పాట

30 వ పేజీ చూడండి

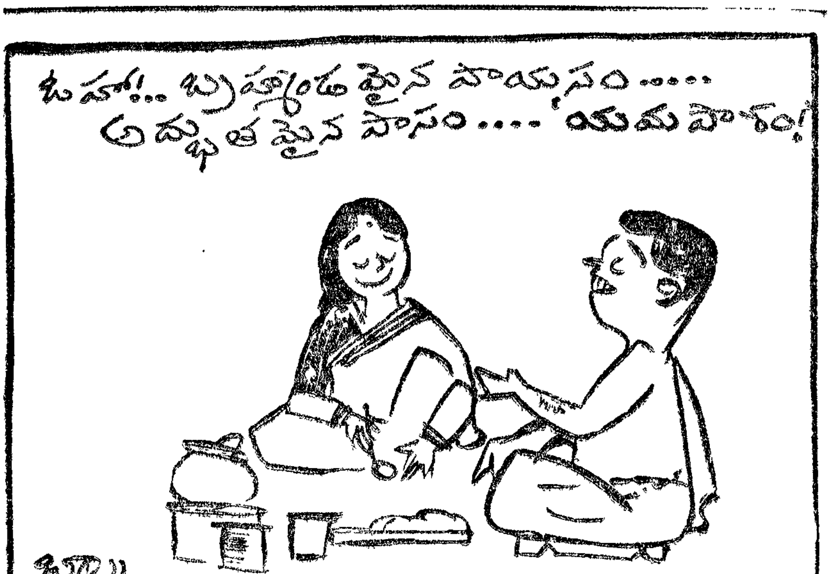

తలంబ్రాల వేడుక.

తమిళ వివాహం

మంత్రాన్ని పఠిస్తున్న సమయంలో, మంగళ వాద్యాలు మ్రోగుతుండగా వరుడు మాంగల్య ధారణ చేస్తాడు. వరుడు వధువును ఏడడుగుల దూరం నడిపించటాన్ని అరవంలో 'సప్తపది' అంటారు. తరువాత వరుడు వధువు చేతిని పుచ్చుకోవటం, పాణిగ్రహణం జరగటంతో అప్పటి కార్యక్రమం ముగుస్తుంది. చీకటి పడగానే వధువు 'అరుంధతి'ని చూడటం, ఆ తరువాత హోమాదులు జరపటం పరిపాటి.

సాయంత్రం వేళ ఆతిథ్యం ఉంటుంది. బంధువులూ, మిత్రులూ వచ్చి వధూవరులను ఆశీర్వదించి వెళతారు. సంగీత కాలక్షేపం కూడా కొన్ని సందర్భాలలో ఏర్పాటు చేస్తారు. వధూవరులు పందిరిలో కూర్చొని వచ్చి పోయే పెద్దలకు ముకుళిత హస్తాలతో నమస్కార్లు ఉంటారు.

ఫొటోలు, వ్యాసం :

ఎస్. రామకృష్ణ.

గులాబీముళ్లు

19 వ పేజీ తరువాయి

పాడటమంటే ఏది పాడాలో ముందే నిర్ణయించుకొని పదిసార్లు పాడి చూసుకుంది. రావు సరసుడు గాబట్టి కృష్ణశాస్త్రి ప్రణయ కవిత్వం అంటే మోజు ఉండి ఉండాలి. వాటిలో ఒక గేయం బాగా ప్రాక్టీసు చేసింది. అయితే ఇంకా 'పరీక్ష' మొదలవలేదు. ఏ క్షణంలో మొదలవుతుందో తెలియదు. ఎక్కడికి తీసుకు వెళ్తాడు ? ఊరు బయటికా ? హోటలుకా ?

ఉష కెందుకో హిచ్‌కాక్ సినిమా చూస్తున్నప్పుడు కన్నా యెక్కువగా గుండెలు కొట్టుకుంటున్నాయి.

నాంపల్లి స్టేషను దగ్గరికి వచ్చాక కారు ఆగింది, ఒక పూల అంగడి ముందు. ఇద్దరు ముగ్గురు కుర్రాళ్ళు పూల గుత్తులు చుట్టేశారు. అనుకున్నంతా అయిందని నవ్వుకుంది ఉష.

ఒక చిన్న మల్లెదండనీ, గులాబీని కొని 'తీసుకోండి' అన్నాడు రావు.

ఉష అతనికేసి మొట్టమొదటి సారిగా కళ్లెత్తింది. అతను మొగం ఇటు తిప్పినా, ఆమెకేసి చూడ్డం లేదు. ఆ మొగంలో యేలాంటి భావం, అనుభూతి కనబడ్డంలేదు. ఉష నెమ్మదిగా అందుకొని తలలో తురుముకుంది.

ఆ తర్వాత కారు వేగం పుంజుకుని కదిలి గార్డెన్సులో వాలిపోయింది. అంత మంది జనంలో ఇద్దరూ కూర్చొని మాట్లాడుకోడానికి అవకాశ మెక్కడుంటుందో బోధ పడలేదు ఉషకి. వాళ్ళందరి మధ్య ఏమి పాడాలి ? అలా కిక్కిరిసిన నవ్వు, గుబుర్ల చాటున కొంత మెరుగు. ఉష తనలో తానే ఏకాంతం ఎక్కడ వీలవుతుందో ఎన్నుకోసాగింది.

జూ పక్క కఫే ముందు ఆపాడతను. ఆ తర్వాత అటు తిరిగి వచ్చి తలుపు తెరిచాడు. ఆమె దిగింది. ఇద్దరూ లోపలికి నడిచారు. లోపల కుటుంబాలకి ఏర్పాటయిన గదిలో వాళ్లిద్దరే.

"ఏం తీసుకుంటారు ?"— గౌరవం కోసం చేర్చిన 'రు' తప్పించి అతనడిగే పద్ధతి చాలా మామూలుగా ఎవరో స్నేహితుణ్ణో లేక భార్యనో అడిగినట్టుంది.

ఆమె సమాధాన మేం ఇవ్వలేదు.

అతనే యేదో ఆర్డరిచ్చాడు.

జేరర్ రోజ్ మిల్క్ గ్లాసులు తెచ్చేలోపల అతను గోడ మీద క్యాలెండరు కొప్పుకేసి అదేపనిగా చూశాడు. ఒకటి రెండు సార్లు కనుకొనల్నుంచి చూసింది ఉష. అతని మొగంలో యేలాంటి ఉద్రేకం లేకుండా అంతకన్నా జరగాల్సిందేం లేదన్నట్టు ప్రశాంతంగా ఉంది.

తాగడం అయ్యాక, 'వెళ్దామా ?' అన్నాడతను లేచి. ఉష లేచింది. ఇద్దరూ బయటికి వచ్చారు.

కారు జూపార్కు గేటు బయటికి వచ్చి అసెంబ్లీ ముందు నుంచి పోసాగింది. ఇదంతా తనని స్త్రీమితపర్చడానికి చేసిన కార్యక్రమం, ఇంక పైన మాట్లాడతాడు అనుకొంది ఉష.

లక్డీకాపూల్, సెక్రటేరియట్ మీంచి తిరిగి వెనక్కి మళ్లింది కారు.

"ఏమన్నా అడగాల నుందా ?" అడిగాడతను.

ఉష తల అడ్డంగా వూపింది.

కారు ఇంటి ముందు ఆగింది.

ఉష దిగివచ్చి తిన్నగా పడక గదిలో జేరింది. తల్లి, ఉమ పక్కన జేరారు.

"ఏమయిందే ?" అడిగింది ఉమ.

"ఏం జరిగిందే ?" అంది అమ్మ.

"మల్లెపూలు కొనడం, రోజ్ మిల్క్ తాగడం తప్పించి, అయింది, జరిగింది యేం లేదు !" ఉష నవ్వింది. ఆ నవ్వులో పేలవం, ఆ స్వరంలో ధ్వనించిన విసుగు మిగతా ఇద్దర్నీ అనుమానంలో ముంచేసింది.

అతను వెళ్లిపోయాడు.

"ఏం జరిగిందే అసలు ?" ఉమ గుచ్చి గుచ్చి అడిగింది కాసేపాగి.

"చెబుతున్నాగా ! కారు ఈ రోడ్డు వెంట వెళ్లి ఆ రోడ్డంట తిరిగి వచ్చింది. మధ్యలో రెండు చోట్ల ఆగింది. ఒక చోట మల్లెదండ కొనివ్వడం, రెండో చోట రోజ్ మిల్క్ చేరోకటి తాగడం అయింది, అంతే !"

ఇంటికి వెళ్ళేంటే ఉమకి, ఉషతో విరుత్సాహం, నిరాశ చాలా లోతున వేళ్ళానినట్లు అనిపించింది. ఉషని విన్నవ్వట్నుంచి ఎరిగుండడం మూలాన ఆమె బాగా అర్థమవుతుంది ఉమకి. ★